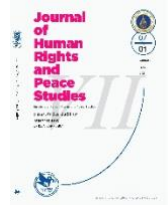

Journal of Human Rights and Peace Studies

journal homepage: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/HRPS/index>

EDITORIAL

Padtheera Nakurairattana¹, *Editor*

Since the end of 2019, our world has been threatened by the coronavirus or COVID-19 pandemic which can be considered as an unexpectedly emerging threat to humanity that severely and inevitably impacts on peace and security of the humankind. Inequalities and discriminations visibly surface amidst this global pandemic. When we look at different countries around the world during this pandemic crisis, we can find that in some societies where there are less inequality and effective and transparent welfare system that responds to crisis with respect of human values and human dignity, management of the pandemic crisis in such societies could perform better in avoiding the conditions that lead to more discrimination and in mitigating the long-term damages. For example, in the Scandinavian countries where there are established social welfare systems, despite the severe COVID-19 pandemic resulting in high numbers of death tolls, the mitigating measures has been employed by the governments of these countries through effective vaccination programs and financial remedies by providing financial assistance directly into citizen's bank account in order to compensate their regular business activities and to sustain their livelihoods during the lock-down policy that could effectively alleviate the crisis and restore the confidence of the citizens towards governments' management of the pandemic. These kinds of policy measures reflect both the political and government structures, and management systems of the states that

¹ Assistant Professor at Institute of Human Rights and Peace Studies Mahidol University, Thailand.

value human dignity and human security of citizens. Regarding what kind of welfare system that can facilitate better living standards and quality of life for their citizen, this issue of our Journal of Human Rights and Peace Studies (Vol. 7 No. 1; January – June 2021) is honored to have Sustarum Thammaboosadee who presents useful information from his research for us to seriously think about the issue of welfare system in an article titled “The Relations of Intergenerational Social Mobility and the Degree of Welfare Generosity: A Comparative Case Studies of United States Norway Japan and Thailand.”

Apart from pondering the welfare system that might be a guarantee of wellbeing of populations in the states, the survey and indicators on peace of people in the society can possibly signify the level of quality of life of people too. A research by Chalot Prateuagrattana titled “Preliminary Study on The Feasibility for Constructing Peace Community Index in Thai Society” tries to explore the possibility in Thai society on how “Peace Community Index” in Thai society can be developed through the study and application of the Global Peace Index into the community level in Thailand. Nevertheless, this study is still at the pilot stage and it still needs to be developed further to create wider understanding in Thai society to actually apply and utilize this kind of indicators relating to peace, justice, happiness as well as violence and human rights abuse which are still issues in the society.

Though Thai state has made the commitment to comply with the Universal Declaration of Human Rights since 1948, state of knowledge on human rights has not been mainstreamed in the Thai society yet. In contrast, the issue of human rights is criticized by some groups of people as “a tool for foreign intervention” especially from the US and it should not be used to intervene and influence Thai society. These groups claim that Thailand is already a good and peaceful country and they do not believe that human beings are born equal because they accumulated different levels of merit-making from the past lives. However, when we look at the statistics of violence appeared in the daily news, it is evident that Thai society is a fertile ground for various kinds of violence and human rights abuses. These phenomena imply structural and cultural issues that have been accumulated and embedded for a long time. “Education” seems to be a crucial foundation and a hope for the society to transcend itself

from the culture of violence and human rights abuses as prescribed in the article 26(2) of Universal Human Rights Declaration: “education shall be directed to the full development of the human personality and to the strengthening of respect for human rights and fundamental freedoms. It shall promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial or religious groups, and shall further the activities of the United Nations for the maintenance of peace.” Therefore, education for peace or peace education can possibly be the solution for Thai society to expand its worldview and change its paradigm in order to promote equal practices with respect and reduce discrimination and marginalization in the society. In addition, peace education can possibly promote capacity building for global citizen as several higher education institutions have prioritized this approach in its pedagogy; for instance, Prince Songkhla University, Pattani Campus has opened the course on peace education and reflected their pedagogical practices which appears in Fareeda Panjor and Yasmin Sattar’s article titled “Peace Education in Conflict Area of Prince of Songkla University, Pattani Campus.” Together with the education for human rights in Thai society, the design of educational materials and media can also encourage interest and facilitate the learning on human rights to be easily comprehensible as the article on “Rights Card Game: The Impacts of an Innovative Human Rights Education Tool on the Players’ Understanding of Human Rights” written by Wasin Punthong, Pimrapa Dusadeeisariyakul draws the lessons learned from teaching human rights through game or edutainment.

Ultimately, peace and human rights education may be successful if the educational system does not open a space for the learners to participate in asking questions and designing the learning process together with teachers or educators especially on the issues that relate to their daily lives in the society. The research by Achira Uttaman and Donrudee Suwankiri presents a comparative study of education designs for the learners who are interested in creating social changes in their own surroundings as appeared in the article titled “The Study of Active Learning Activities for Teachers, Social Studies, Religious and Cultural Groups, Srinakharinwirot University Demonstration School (Primary Department)”

Education also plays a crucial role in promoting quality of life for citizens in the democratic society. The key component of peace education is a purpose in building positive peace which means peace and social justice as the absence of suppression, exploitation and legal injustice that lead to policy disadvantages towards certain groups of people. In other words, it means the absence of structural violence that deteriorates social justice. Therefore, “Peace Education” and “Peace Research” with critical and constructive view to build a caring and critical thinking society as its ultimate goal is the approach to create social cohesion with respect of diversity, non-marginalization, openness, tolerance, embracing of differences as well as respect of dignity of others. Moreover, the education which promote the culture of marginalized populations such as ethnic minorities with the curriculum and pedagogy using mother-tongue of those minority groups will empower and create social equality for those marginalized populations. This exemplifies through the attempts of creating education process for ethnic minorities in Myanmar in the collaborative research between Institute of Human Rights and Peace Studies, Mahidol University and a university scholar in Myanmar which is presented in the paper titled “Teaching Ethnic Language as a Subject in Primary School to Enhance Access to Education of Children of Ethnic Minority Groups: A Case Study of Teaching Kayin Language at Primary Schools in Thandaunggyi Township, Kayin State, Myanmar.” This research paper is a good example for human rights and peace research that demonstrates the role of education through its teaching and practices in protecting the rights of ethnic minorities and in empowering the minority group to preserve their dignity and ethnic identity. I have found that this research is a moral courage and moral imagination and it is an attempt to co-create or co-design the society that is beautiful and applicable for people in the society. In other words, it is the design of education that draws out potentials of the learners amidst the societal challenge in Myanmar as well as in Thailand that tries to dominate cultures of the minority people through language and culture of the majority. It is appreciated that the researcher in this article has studied and uncovered the designers for peaceful and just society, also known as “peace architects” who are courageous to create the educational design for peace and just society. There is also an attempt for a similar kind of practice in educational

design with mother-tongue language of minority group in the southernmost provinces of Thailand.

Similarly, a research article by Ulla Vesteri on “Gender Equality in Finnish Official Development Assistance (ODA) Policies” presents rights and equality of women in Indonesia as another underprivileged group in which a development organization from Finland tried to promote the application of gender equality in organizational settings and to encourage this principle as a core value in a wide-range of non-profit organizations especially labor unions.

Above all, human rights and peace are closely connected to politics. If there is a good political system with democratic values, respect of equality, use of non-violence in resolving conflict and accountability, the politics either in Thailand or Myanmar may not reach to this crisis of democratic recession as happened nowadays resulting fragile and polarized society where people are manipulated by corrupted politicians. This issue is portrayed in the review of Janjira Sombatpoonsiri’s article “Two Thailands; Clashing Political Orders and Entrenched Polarization” by two undergraduate students from leading universities of Thailand and the book review of Thant Myint-U’s “Burma: Race, Capitalism and the Crisis of Democracy in the 21st Century” by Nyein Thant Aung.

As Lord Acton said, “Power tends to corrupt, absolute power corrupts absolutely,” in this case human rights and peace will be easily suppressed and destroyed if we have too little awareness and attention to learn about human rights, democracy, peace and social justice.

บทบรรณาธิการ

พัทธ์ธีรา นาคอุไรรัตน์²

ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2562 โลกของเราถูกคุกคามด้วยไวรัสโคโรนาหรือโควิด-19 ซึ่งถือเป็นภัยแทรกซ้อนใหม่ที่มาถึงมนุษยชาติอย่างรุนแรงและไม่ทันได้ตั้งตัวส่งผลกระทบต่อสันติภาพและความมั่นคงของมนุษยชาติอย่างไม่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ ความเหลื่อมล้ำและการเลือกปฏิบัติภายใต้สภาวะวิกฤตโรคระบาดใหญ่และเป็นช่วงเวลาที่เราสวดสยดสยองไปรอบโลกจะเห็นว่าสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำน้อย มีระบบรัฐสวัสดิการที่ดีมีความโปร่งใสในการบริหารจัดการกับภาวะวิกฤตอย่างเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การรับมือกับภาวะวิกฤตจะไม่สร้างเงื่อนไขให้เกิดการเลือกปฏิบัติระหว่างผู้คนในสังคมได้ดีกว่าและบรรเทาความเสียหายในระยะยาวได้ดีกว่า เช่น ในประเทศแถบสแกนดิเนเวียที่มีระบบรัฐสวัสดิการที่ดี แม้ว่าจะมีการระบาดหนักและส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากในรอบแรก แต่การบรรเทาความเสียหายระยะยาวด้วยมาตรการสร้างภูมิคุ้มกันหมู่ด้วยวัคซีน และเยียวยาความเสียหายชดเชยรายได้จากการหยุดกิจกรรมสาธารณะต่าง ๆ แบบโอนเงินเข้าบัญชีของพลเมืองโดยตรงในจำนวนเม็ดเงินที่มากพอต่อการดำรงชีพก็ช่วยบรรเทาวิกฤตและเรียกความมั่นใจในการบริหารจัดการกับโรคระบาดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า เป็นต้น ซึ่งสะท้อนให้เห็นทั้งระบบโครงสร้างทางการเมืองการปกครองและระบบการบริหารจัดการของรัฐที่คำนึงถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีตลอดจนความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งประชาชนพลเมืองควรจะได้รับ ส่วนรูปแบบรัฐสวัสดิการแบบใดที่จะเอื้อให้พลเมืองได้รับการใส่ใจในคุณภาพชีวิตได้ดีกว่ากันนั้น วารสารสิทธิและสันติศึกษาฉบับปีที่ 7 เล่ม 1 (มกราคม – มิถุนายน 2564) เล่มนี้ได้รับเกียรติจาก ชัยธรรมย์ ธรรมบุษดี ส่งบทความวิจัยนำเสนอข้อมูลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอย่างจริงจัง เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเลื่อนระดับชั้นระหว่างรุ่นกับลักษณะความเป็นมิตรของสวัสดิการ: กรณีศึกษาเปรียบเทียบ สหรัฐอเมริกา นอร์เวย์ ญี่ปุ่นและไทย (The Relations of Intergenerational Social Mobility and the Degree of Welfare Generosity: A comparative case studies of United States Norway Japan and Thailand) แล้ว

นอกจากการพิจารณาถึงระบบรัฐสวัสดิการที่น่าจะเป็นหลักประกันการมีชีวิตที่ดีของประชาชนในรัฐแล้ว การสำรวจดัชนีชี้วัดสันติภาพและสันติสุขของประชาชนเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่น่าจะบ่งชี้ได้ว่า คุณภาพชีวิตของประชาชนอยู่ในระดับที่ดีหรือไม่อย่างไร งานวิจัยของ ชลัท ประเทืองรัตนนา (Chalat

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย

Pratheuangrattana) การสำรวจเบื้องต้นถึงความเป็นไปได้ในการจัดทำดัชนีชุมชนสันติสุขสำหรับสังคมไทย (Preliminary Study on The Feasibility for Constructing Peace Community Index in Thai Society) พยายามที่จะประยุกต์ดัชนีชี้วัดสันติภาพโลกมาใช้ในการสร้างดัชนีชี้วัดระดับสันติสุขในระดับชุมชนไทย อย่างไรก็ตาม ยังคงเป็นงานวิจัยที่เพิ่งเริ่มต้นเท่านั้น และยังคงต้องพัฒนาอีกมากเพื่อให้สังคมไทยได้เข้าใจและใช้ประโยชน์จากการสร้างดัชนีชี้วัดสันติภาพ ความเป็นธรรม ความสุข ความรุนแรง และการละเมิดสิทธิมนุษยชนซึ่งยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคม

แม้ว่าประเทศไทยจะลงนามผูกพันตนเองที่จะปฏิบัติตามแนวทางปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2491 กระนั้นองค์ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนในสังคมไทยก็มิได้ลงหลักปักฐานมั่นคงนัก ตรงกันข้าม ยังมักถูกปรามาสจากผู้คนบางกลุ่มว่าเป็น “เครื่องมือของต่างชาติ” โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา และไม่ควรมานำใช้เป็นเครื่องมือในการแทรกแซงการเมืองและครอบงำสังคมไทย ด้วยคนกลุ่มนั้นมักอ้างว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ดี มีความสงบสุขสันติอยู่แล้วและไม่เชื่อว่ามนุษย์จะสามารถเกิดมาเท่าเทียมกันได้ เพราะมนุษย์ทำบุญมาต่างกัน เป็นต้น ทว่าเมื่อหันไปพิจารณาสถิติความรุนแรงที่เกิดขึ้นรายวันจากการนำเสนอของสื่อมวลชนทุกเช้าก็จะพบหลักฐานเชิงประจักษ์ว่า สังคมไทยอุดมไปด้วยความรุนแรงและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในหลากหลายรูปแบบ ปรากฏการณ์เหล่านั้นสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างและวัฒนธรรมที่สั่งสมและถูกกลบฝังมานาน “การศึกษา” ดูจะเป็นพื้นฐานสำคัญและน่าจะเป็นความหวังที่ทำให้สังคมก้าวไปพ้นจากวัฒนธรรมความรุนแรงและการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งในข้อ 26 (2) ของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights) บัญญัติไว้ว่า “การศึกษาจะต้องมุ่งไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์อย่างเต็มที่ และการเสริมสร้างความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพขั้นพื้นฐาน การศึกษาจะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ขันติธรรม และมิตรภาพระหว่างประชาชาติ กลุ่มเชื้อชาติ หรือศาสนาทั้งมวล และจะต้องส่งเสริมกิจกรรมของสหประชาชาติเพื่อการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ” ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนเพื่อสันติภาพหรือ “สันติภาพศึกษา” น่าจะเป็นทางออกที่จะช่วยให้สังคมไทยได้เปิดโลกทัศน์และเปลี่ยนกรอบคิดในการมองโลกและปฏิบัติต่อกันและกันอย่างให้เกียรติและเคารพกัน ลดการเลือกปฏิบัติ กดทับหรือผลักไสส่งใครให้ไปอยู่ชายขอบของอำนาจ และสันติภาพศึกษาน่าจะมีส่วนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนากระบวนทัศน์คณาจารย์พลเมืองในสังคมโลก ดังเช่นที่สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้ให้ความสำคัญจัดการเรียนการสอนในแนวทางนี้ รวมทั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในภาคใต้ เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีได้เปิดสอนและสะท้อนผลการจัดการเรียนการสอนในบทความของ ฟารีดา ปันจอร์ และ ยาสมิน ชัสตาร์ เรื่อง การสอนสันติภาพศึกษาในพื้นที่ความขัดแย้งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (Peace Education in Conflict Area of Prince of Songkla University, Pattani Campus) ควบคู่กับการจัดการ

เรียนการสอนเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนสำหรับสังคมไทย การออกแบบการเรียนการสอนตลอดจนสื่อประกอบการเรียนการสอนที่ช่วยกระตุ้นความสนใจและทำให้ประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นที่เข้าใจง่ายขึ้น เป็นอีกหนึ่งช่องทางที่ควรส่งเสริม เกมการ์ดพลังสิทธิ: ผลกระทบของนวัตกรรมเครื่องมือสิทธิมนุษยชนศึกษา ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของผู้เล่น (Rights Card Game: The Impacts of an Innovative Human Rights Education Tool on the Players' Understanding of Human Rights) บทความวิจัยที่ วศิน ปั่นทอง และ พิมพ์รัช ดุษฎีอิสริยกุล สักตบทีเรียนจากการสอนสิทธิมนุษยชนผ่านเกมการศึกษาเป็น บทความที่น่าอ่านอีกชิ้นหนึ่ง

กล่าวให้ถึงที่สุด การศึกษาเพื่อสันติภาพและสิทธิมนุษยชนไม่อาจจะประสบผลสำเร็จได้เลยหากระบบ การเรียนการสอนไม่เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตั้งคำถาม ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับ ผู้สอน โดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับความเป็นไปของสังคมรอบตัว งานวิจัยของ อชิระ อุตมาน และ ดลฤดี สุวรรณศิริ ได้ศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกเพื่อในระดับประถมศึกษาตอนต้นและตอน ปลายเพื่อจะศึกษาว่าการออกแบบการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสนใจการเปลี่ยนแปลงทางสังคมรอบตัวควร เป็นอย่างไร ในบทความเรื่อง การศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับอาจารย์ผู้สอนกลุ่มสาระสังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) (The Study of Active Learning Activities for Teachers, Social Studies, Religious and Cultural Groups, Srinakharinwirot University Demonstration School (Primary Department))

การศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตพลเมืองในสังคมประชาธิปไตย มิติของ สันติภาพศึกษาที่สำคัญคือ การศึกษาที่มุ่งเป้าหมายไปสู่การสร้างสันติภาพเชิงบวก ที่หมายถึง สันติภาพและ ความเป็นธรรมทางสังคม กล่าวคือไร้การกดขี่เอารัดเอาเปรียบโดยอาศัยช่องว่างความไม่เป็นธรรมทาง กฎหมายเพื่อให้มีความได้เปรียบเสียเปรียบกันในทางนโยบาย ซึ่งนั่นคือหมายถึงการปลอดจากความรุนแรงเชิง โครงสร้างที่ทำลายความเป็นธรรมทางสังคม ดังนั้น “การศึกษาเพื่อสันติภาพ” (Peace Education) และการ วิจัยสันติภาพ (Peace Research) ด้วยมุมมองเชิงวิพากษ์อย่างสร้างสรรค์เพื่อการสร้างสังคมที่เกื้อกูล ใส่ใจ และมีทักษะในการตั้งคำถามเพื่อการไตร่ตรองตรวจสอบกันด้วยมิตรภาพอันมีเป้าหมายท้ายสุดคือ การสร้าง การเกาะเกี่ยวสมานมิตรทางสังคม (Social Cohesion) ด้วยความเคารพในความแตกต่างหลากหลายและไม่ ผลักไสไล่ส่งใครออกจากสังคม หากแต่มีเคารพที่จะอยู่ร่วมกันด้วยความใจกว้าง อดทน และโอบอุ้มความ แตกต่างไปด้วยกันอย่างเคารพในคุณค่าศักดิ์ศรีของกันและกัน ยิ่งกว่านั้น การศึกษาที่ส่งเสริมอัตลักษณ์ วัฒนธรรมของคนชายขอบในสังคม เช่น กลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มเล็กกลุ่มน้อยด้วยหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียน การสอนที่เข้าใจและใช้ภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชายขอบเหล่านั้นด้วย ก็จะช่วยเสริมพลังและความเท่า

เทียมทางสังคมให้กับกลุ่มคนเหล่านั้นได้ด้วย ดังเช่นที่มีความพยายามจัดการเรียนการสอนด้วยภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ในพม่าซึ่งเป็นงานวิจัยร่วมระหว่างนักวิจัยจากสถาบันสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดลกับนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยพม่า เรื่อง Teaching Ethnic Language as a Subject in Primary School to Enhance Access to Education of Children of Ethnic Minority Groups: A Case Study of Teaching Kayin Language at Primary Schools in Thandaunggyi Township, Kayin State, Myanmar งานชิ้นนี้เป็นตัวอย่างงานวิจัยด้านสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษาอีกชิ้นหนึ่งที่สำคัญ ด้วยแสดงให้เห็นบทบาทของการศึกษาที่สอนเนื้อหาและปฏิบัติการด้านการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของคนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ไปในตัวและยังเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เสริมพลังอำนาจในตนให้คนกลุ่มน้อยได้คงรักษาไว้ซึ่งความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ศักดิ์ศรีของกลุ่มชาติพันธุ์ตนด้วย งานวิจัยชิ้นนี้ ชำนาญเห็นว่ามีความกล้าหาญทางจินตนาการ และเป็นความพยายามร่วมออกแบบตกแต่งสังคมให้มีรูปร่างหน้าตาทั้งสวยงามและมีคุณสมบัติที่ใช้งานได้จริง กล่าวคือ เป็นการออกแบบการศึกษาที่ดึงศักยภาพของผู้เรียนออกมาท่ามกลางความท้าทายของสังคมพม่าที่ไม่ต่างจากไทยในลักษณะที่มีความพยายามจะใช้ภาษาและวัฒนธรรมของคนกลุ่มใหญ่ไปครอบงำกลืนกลายวัฒนธรรมของคนกลุ่มน้อย งานชิ้นนี้จึงต้องชื่นชมที่นักวิจัยเข้าไปศึกษาและเผยให้เห็นนัยนอกแบบสังคมสันติและเป็นธรรม หรืออาจจะเรียกว่าเป็น “สถาปนิกสันติภาพ” (Peace Architect) ที่กล้าหาญออกแบบการศึกษาเพื่อสร้างสังคมสันติและเป็นธรรม ซึ่งในประเทศไทยก็เคยมีความพยายามที่จะออกแบบการเรียนการสอนด้วยภาษาของคนกลุ่มน้อยมาแล้วเช่นกัน โดยเฉพาะในพื้นที่ชายแดนใต้

เช่นเดียวกับ งานวิจัยของ Ulla Vesteri เรื่อง Gender Equality in Finnish Official Development Assistance (ODA) Policies ที่พูดถึงสิทธิและความเสมอภาคเป็นธรรมของคนกลุ่มน้อยทางอำนาจอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มผู้หญิงในอินโดนีเซีย ซึ่งองค์กรของประเทศฟินแลนด์พยายามที่จะนำเอาหลักความเสมอภาคทางเพศเข้ามาปรับใช้ในองค์กรและพยายามที่จะสร้างเป็นค่านิยมขององค์กรไม่แสวงกำไรในประเทศอินโดนีเซียในวงกว้าง โดยเฉพาะในสภาพแรงงาน

กล่าวให้ถึงที่สุด สิทธิมนุษยชนและสันติภาพนั้นเกี่ยวข้องกับมิติการเมืองอย่างใกล้ชิด หากการเมืองการปกครองดีมีความเป็นประชาธิปไตย เศรษฐกิจหลักการความเสมอภาค ไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา มีระบบการเมืองที่โปร่งใสตรวจสอบได้อย่างแท้จริงแล้ว การเมืองไม่ว่าจะในไทยหรือในพม่าก็คงไม่ต้องเดินทางมาสู่จุดวิกฤตประชาธิปไตยถดถอยอย่างมากอย่างทุกวันนี้ และเป็นผลให้สันติภาพในสังคมสันถวอนผู้คนถูกแบ่งออกเป็นฝักฝ่ายและถูกใช้เป็นเครื่องมือของนักการเมืองที่ฉ้อฉลอำนาจอย่างฉาฉฉฉฉฉฉฉ ซึ่งปริทัศน์บทความเรื่อง Two Thailands: Clashing Political Orders and Entrenched Polarization ของ Janjira Sombatpoonsiri (2020) โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสองมหาวิทยาลัยชั้นนำของไทยเช่นกัน

อ่านและปริทัศน์ และอีกเรื่องหนึ่งเป็น ปริทัศน์หนังสือ เกี่ยวกับการเมืองพม่า เรื่อง *The Hidden History of Burma: Race, Capitalism, and the Crisis of Democracy in the 21st Century* โดย Thant Myint-U. (2020) โดย Nyein Nyein Thant Aung

ลอร์ด แอคตันได้เคยกล่าวไว้ว่า “อำนาจมีแนวโน้มจะฉ้อฉล อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดยิ่งฉ้อฉลยิ่งกว่า” (“Power tends to corrupt, absolute power corrupts absolutely”) และเมื่อนั้นทั้งสิทธิมนุษยชน และสันติภาพก็จะถูกเหยียบย่ำทำลายได้ไม่ยากเลย หากเรายังให้ความสนใจเรียนรู้เรื่องสิทธิมนุษยชน ประชาธิปไตย สันติภาพและความเป็นธรรมกันน้อยไป